

EU và Trung Quốc mới quan hệ tạm đình tác chiến lược chuyển thành đối thoại thông. Vì sao đã đẩy hai bên đi đến bước đường này?

Trong một tài liệu bàn về một số thành tựu và nhiệm vụ thiêu sót trong quan hệ và hợp tác giữa Liên minh châu Âu (EU) và Trung Quốc có tựa đề “EU-Trung Quốc: tầm nhìn chiến lược” được công bố mới đây, ngày tháng 3/2019, Trung Quốc chính thức là đối thoại thông của EU. Đã qua rồi cái thời EU có vẻ mới quan hệ đình tác chiến lược của mình với Trung Quốc, sự hiểu biết lẫn nhau, những lợi ích chung và các cuộc đàm thoại liên tục ra có sự mang tính công cộng thông qua các chính sách chung cũng như giới quyết nhiệm vụ và để về những trình nghê sự thông mới và đều tạm song phương. Cái gì là các cuộc đàm thoại giữa EU và Trung Quốc (cho đến nay lên tới hơn 60) và còn đó và có một số ngôn ngữ chính trị có phần nhàn nhàn của Brussels trong các cuộc họp giữa EU và Trung Quốc. Tuy nhiên, đã đến lúc các nhà hoạch định chính sách Brussels phải có đầu óc thực tiễn trong quan hệ song phương với Trung Quốc, một quốc gia gần như không ngừng đổi mới

EU với cách tiếp cận chính trị và an ninh quốc tế. Còn hiện giờ thì sao? Họ cần và sẽ tiếp tục những nỗ lực tìm kiếm nền tảng chung và hợp tác trong nhiều lĩnh vực để liệt kê trong các cuộc đàm phán giữa EU và Trung Quốc (như chính sách khu vực, an ninh, an ninh hàng hải, giáo dục, môi trường, an toàn thực phẩm, nông nghiệp, chính sách công nghiệp...). Tuy nhiên, việc EU cùng chính thức thừa nhận rằng Trung Quốc không bao giờ là đối tác chiến lược theo kiểu mà các nhà hoạch định chính sách ở Brussels đã nói đến kể từ năm 2003 cũng có ích. Trước hết, các quan chức ở Brussels không còn phải giải thích rằng họ có thể tác động và thay đổi các chính sách đối nội và đối ngoại của Trung Quốc khi đây được cho là điều mà các nhà hoạch định chính sách ở Bắc Kinh không muốn nhận và/học cho phép khi đàm phán với EU (học bất kể ai khác với vấn đề đó). Nói tóm lại, sẽ là quan trọng Bắc Kinh sẵn sàng tiếp thu những lời khuyên và hướng dẫn của các nước bên ngoài như không giam giữ và “giáo dục lại” các nhóm dân tộc thiểu số hay là kiếm chỗ chiếm đóng và xây dựng các căn cứ quân sự trên các đảo tranh chấp ở Biển Đông giờ đây được thay thế bằng một đánh giá thực tế về tình hình (hay thiêu như hình) của EU đối với các chính sách đối nội và đối ngoại của Trung Quốc. Và thông tin mà nói, đó không như thật là một điều tồi tệ: Nó đem lại cho EU và các nước thành viên của mình lựa chọn can thiệp với Trung Quốc khi họ muốn và can thiệp vào có quy định nghiêm ngặt can thiệp khi các chính sách kinh tế và đối ngoại của Bắc Kinh với các bên cạnh lại các cách tiếp cận, giá trị và chuẩn mực của EU. Đó là điều họ vẫn thường làm.

Đã đến lúc gây sức ép thực sự buộc các nhà hoạch định chính sách Trung Quốc tuân thủ các quy tắc của bên của phương Tây với hoạt động chính trị, thương mại và an ninh quốc tế. Trên thực tế, Trung Quốc đã phải chịu áp lực rất lớn của Mỹ trong việc giải quyết nhiều vấn đề về thương mại, đầu tư và quy định tiếp cận thị trường mà Brussels đã thúc giục Bắc Kinh giải quyết trong nhiều năm nhưng không thành công: báo cáo quy định về hậu trí tuệ, quy định tiếp cận các thị trường ngân hàng và tài chính của Trung Quốc, và những thay đổi đáng kể trong hệ thống mua sắm chính phủ của Trung Quốc (cho phép các công ty châu Âu đưa ra các khoản đầu tư công sở hữu trong các nước EU, tăng cường cho các công ty Trung Quốc). Những hướng chính sách đôi khi rất thật thương và thương xuyên gây hại đối với Trung Quốc của Tổng thống Trump đã khiến các nhà hoạch định chính sách ở Bắc Kinh cân nhắc việc tuân thủ các yêu cầu mà Mỹ đưa ra, buộc Trung Quốc phải điều chỉnh lại chính sách thương mại và thu quan. Nếu Trung Quốc quyết định những bước tiếp theo sẽ ép của Mỹ và thực sự giải quyết các khiêu khích của Mỹ với các thông lệ thương mại và đầu tư của mình, thì EU có lý lẽ vững chắc để thúc giục Trung Quốc đưa ra những những bước tiếp theo cho các nhà đầu tư châu Âu tại Trung Quốc. Đây không hẳn là chính sách ngoại giao thông thường, nhưng họ sẽ tìm mọi cách để đạt được mục đích đó, cho dù những thay đổi trong chính sách thương mại và đầu tư của Trung Quốc có thể do một vài Tổng thống Mỹ có một tín nhiệm quốc tế gần bằng hoặc dẫu không gây ra.

Trái ngược với các tiêu chuẩn và giá trị của EU

Kể từ khi Chủ tịch Tập Cận Bình lên nắm quyền vào năm 2013, các học giả và nhà phân tích Trung Quốc ngày càng chú ý áp lực phải tỏ ra kiên định với thông điệp rõ ràng của Đảng Cộng sản Trung Quốc. Điều này cũng phải đánh đổi bằng việc mất đi các cuộc đổi mới và trao đổi mang tính xây dựng giữa các học giả châu Âu và Trung Quốc, với việc các học giả châu Âu nhận thấy họ chịu ảnh hưởng của những tình hình tuyên truyền của Chính phủ Trung Quốc thông qua các đồng nghiệp người Trung Quốc của họ. Trong những năm gần đây, giới chức Trung Quốc đã đầu tư các nguồn lực rất lớn vào việc tăng cường kiểm duyệt các phương tiện truyền thông xã hội Trung Quốc, và Chủ tịch Tập Cận Bình đã hơn một lần ghé thăm các hãng truyền thông do nhà nước Trung Quốc kiểm soát, yêu cầu các nhà báo và nhà phân tích đưa ra những nhận định tích cực về Trung Quốc và chính sách của chính phủ dù cho có đi đâu gì xảy ra. Việc đàn áp và trục xuất các nhà báo nước ngoài, các nhân viên thu thập tin tức chính phủ (NGO) diễn ra ngày càng thường xuyên và số lượng các nhà báo và học giả nước ngoài trong danh sách đen bị cấm đến Trung Quốc ngày một tăng lên. Tất cả những điều này trái ngược với những giá trị của EU và (hầu hết) các nước thành viên.

Đổi thế hệ thống

Tháng 3/2019, EU cuối cùng đã gọi Trung Quốc là đổi thế hệ thống, điều làm ra họ phải làm thôi. Trong nhiều năm, Bắc Kinh có cơ sở để tin rằng Brussels không có can đảm để đổi đầu với họ. Và ngược lại, Bắc Kinh có lý do chính đáng để tin rằng chiến lược của họ - đưa ra “cà rốt” kinh tế và tài chính cho cá nhân các nước thành viên EU còn đầu tư - đang “xuôi chèo mát mái”: các nhà hoạch định chính sách của Bắc Kinh phát hiện ra rằng nếu đầu tư mạnh tay vào một công cụ Hy Lạp, thì Hy Lạp sẽ quay sang ủng hộ bằng cách phê duyệt tuyên bố chung của EU về vấn đề nhân quyền ở Trung Quốc. Vào tháng 3, một số nhà phân tích và hãng truyền thông đã thổi phồng việc EU gọi Trung Quốc là đổi thế hệ thống như một sự thay đổi mạnh mẽ trong giọng điệu và thái độ đối với Trung Quốc. Tuy nhiên, có lẽ họ đã đưa ra kết luận quá vội vàng vì Brussels sẽ dùng các từ “đổi tác hợp tác” và “đổi thế hệ thống”, trong cùng một câu trong bài viết về chính sách Trung Quốc trước đó trên: “Trong các lĩnh vực chính sách khác nhau, Trung Quốc vừa là đổi tác hợp tác mà EU có những mục tiêu liên kết không khí, một đổi tác đàm phán mà EU còn tìm sự cân bằng lợi ích, vừa là đổi thế hệ thống tranh kinh tế trong cuộc đua dẫn đầu về công nghệ công nghệ là đổi thế hệ thống thúc đẩy các mô hình quản trị thay thế”. Điều duy nhất gây ngạc nhiên là EU một quá nhiều thời gian mới có thể đưa ra kết luận rằng kiểu can thiệp với Trung Quốc mà họ tìm kiếm trong 15 năm qua hóa ra là không thực tế.

Chia rẽ

Các học giả châu Âu như François Godement từ lâu đã cảnh báo rằng Bắc Kinh thích can thiệp vào cá nhân từng nòng cốt thành viên EU, vì họ có thể nhận được điếu hủ không thể có được từ các thế lực EU. Khoảng năm 2010, Bắc Kinh bắt đầu nhận ra rằng quan hệ đối tác chiến lược không đồng nghĩa khi Brussels đã bỏ lửng cam kết và khí áp đặt đối với Trung Quốc sau năm 1989. Khi EU từ chối công nhận đưa vào kinh tế thế giới của Trung Quốc, các nhà hoạch định chính sách Bắc Kinh đã quyết định bổ sung vào chính sách đối với EU cách can thiệp vào cá nhân từng nòng cốt thành viên EU còn đầu tư phát triển cơ sở hạ tầng. Quả thật, trong thời gian gần đây, Trung Quốc đã tận dụng thành công sự mất đoàn kết của EU và việc mất sự nòng cốt thành viên sẵn sàng điếu hủ chính sách của họ đối với Trung Quốc tùy thuộc vào sự tiến bộ của Trung Quốc mà họ nhận được. Chẳng hạn, tháng 6/2017, Hy Lạp đã ngỏ ý chấp nhận việc nhất trí thông qua một tuyên bố chung của EU về vấn đề nhân quyền ở Trung Quốc, trong khi vào tháng 3 năm đó, Hungary đã ngỏ ý xin EU thêm tên của họ vào một lá thư chung bày tỏ quan ngại về thông tin các luật sư bị giam giữ và tra tấn bất hợp pháp ở Trung Quốc. Sự chia rẽ bên trong EU về Trung Quốc xuất hiện một bước ngoặt vào năm 2012, khi một số nòng cốt thành viên nhiệt tình tham dự Diễn đàn Hợp tác 16+1 do Trung Quốc khởi xướng, đưa Trung Quốc và 16 nòng cốt Trung Đông Âu (CEE) vào được biết quan tâm đến việc tiếp nhận đầu tư của Trung Quốc xích lại gần nhau. Khi Hy Lạp tham gia năm 2019, Diễn đàn Hợp tác 16+1 đã trở thành Diễn đàn Hợp tác 17+1.

Chắc chắn, thế giới có thể phức tạp hơn đôi chút và cáo buộc Trung Quốc tìm cách chia rẽ các thế lực và các nòng cốt thành viên EU đã trở thành một phần không thể thiếu và được lặp đi lặp lại trong giằng dụa của Brussels về Trung Quốc. Tuy nhiên, chắc chắn là Bắc Kinh đã sử dụng ảnh hưởng tài chính và kinh tế của mình để vượt mặt các thế lực EU khi đầu tư vào cá nhân các nòng cốt thành viên của họ, đó là những khoản đầu tư không phải lúc nào cũng tuân theo các quy tắc và quy định của EU. Đây là thế lực trung của một số khoản đầu tư của Trung Quốc vào một nhóm nhỏ các nòng cốt thành viên EU (như Hungary, Hy Lạp, Slovakia và những nòng cốt khác). Tuy nhiên, Hy Lạp và Hungary không phải là những nòng cốt thành viên duy nhất lựa chọn các chính sách tự thân và đang gây chia rẽ. Chính phủ Italy đã khiêu khích Brussels bằng khi đang ký tham gia sáng kiến “Vành đai và Con đường” (BRI) của Trung Quốc vào tháng 3/2019, do đó phớt lờ Ủy ban EU, và chịu trách nhiệm phải hợp các chính sách thế giới mới và đầu tư của tất cả các nòng cốt thành viên EU. Tuy nhiên, chính phủ dân túy/cánh hữu của Italy từ chối đi kèm đó đã lựa chọn không tham khảo ý kiến của Ủy ban EU về quyết định tham gia BRI. Từ chối đi kèm đó, Italy có một chính phủ bắt đầu quá trình xung đột liên tục với EU và ít để tâm tới việc tham gia vào các thế lực EU và các chính sách thế giới mới (cùng như các chính sách khác). Khi

đồng ký tham gia BRI, Rome tuyên bố điều này sẽ thúc đẩy xuất khẩu của Italy sang Trung Quốc và giúp họ xử lý vấn đề nợ công của mình, vốn chiếm tới hơn 130% GDP của nước này.

Không thể ít quan tâm hơn

Trên thế giới, một tuyên bố chung của EU và vấn đề nhân quyền ở Trung Quốc hầu như không quan trọng. Nhưng khi, Bắc Kinh sẽ bác bỏ bất kỳ tuyên bố nào của EU và nhân quyền với lý do EU can thiệp bất hợp pháp vào các vấn đề nội bộ của Trung Quốc. Tuy nhiên, một nghị quyết và nhân quyền có thể ký của tất cả các nước thành viên EU - gồm cả những nước đã nhận hoặc đang nhận đầu tư trực tiếp nước ngoài của Trung Quốc để phát triển cơ sở hạ tầng - dù sao cũng đi kèm một thông điệp và sẽ thông qua EU và rằng các nguyên tắc đôi lúc chi phối việc kinh doanh. Hơn nữa, Bắc Kinh sẽ không thể lợi dụng sự mất đoàn kết của EU, cũng không thể chia rẽ các thành viên EU xa rời hàng ngũ như một bằng chứng cho thấy không phải tất cả các nước thành viên EU đều sẵn sàng can thiệp vào chính trị trong nước của Trung Quốc và áp đặt các tiêu chuẩn kép (thông thường không được xác định) của EU đối với Trung Quốc. Cuộc đối thoại giữa EU và Trung Quốc về nhân quyền, pháp quyền và việc EU liên tục yêu cầu Trung Quốc thực thi và tôn trọng các giá trị như tự do ngôn luận và bày tỏ đã không dẫn đến bất kỳ kết quả hữu hình nào. Cho dù các nhà hoạch định chính sách của EU tham gia đối thoại với các đối tác của họ ở Bắc Kinh tiếp tục chia rẽ sự can thiệp vào vấn đề quan trọng, những thực tế họ không thể chia rẽ bất kỳ kết quả hữu hình nào của quá trình này. Sự thật là Bắc Kinh tiếp tục phớt lờ những chỉ trích của EU về tình trạng nhân quyền ở Trung Quốc. Trên thế giới, vào năm 2013, các nhà hoạch định chính sách Trung Quốc - theo các chủ thể trực tiếp tại Tập Cận Bình - đã cảnh báo người dân Trung Quốc về cái mà họ gọi là “việc bắt thêm nhiệm vụ” các giá trị phương Tây như dân chủ và nhân quyền.

Đối thoại an ninh giữa họ

Đối thoại an ninh EU-Trung Quốc - cái gọi là đối thoại chiến lược cấp cao EU-Trung Quốc, mà cuộc đối thoại gần đây nhất được tổ chức vào ngày 18/3/2019 - đã không đạt được bất kỳ kết quả nào có thể cho thấy rõ ràng những công của EU đối với chính sách đối ngoại và an ninh của Trung Quốc. Nói một cách dễ hiểu, trên trang mạng của Cơ quan đối thoại liên minh châu Âu (EEAS) không có thông tin thực chất và/hoặc chi tiết có sẵn về nội dung và kết quả của cuộc đối thoại đó. Trang mạng của EEAS về quan hệ chính trị và an ninh EU-Trung Quốc chỉ đăng một đoạn ngắn

vì cuộc đổi thế hệ, vì cả bên nói rằng EU đàm phán với Trung Quốc về các vấn đề chính sách và an ninh đổi ngoại trên cơ sở thông xuyên. Điều đó không có nghĩa là cuộc đổi thế hệ này hoàn toàn vô ích, nhưng EU rõ ràng thất bại trong việc thông báo cho công chúng quan tâm về điều Brussels và Bắc Kinh đã thảo luận và không đạt được sự đồng thuận trong tiến trình mà các nhà hoạch định chính sách EU đang kêu gọi là công cụ quan trọng để tham khảo ý kiến với Trung Quốc về các chính sách đổi ngoại và an ninh. Trên thực tế, trong bối cảnh Trung Quốc “đồng” với bất cứ điều gì tổng thể như sự can thiệp vào các chính sách đổi nội và đổi ngoại của họ, thì cuộc đổi thế hệ an ninh với EU dường như là một đồng thái có tính chất về phía Bắc Kinh, trái ngược với một cuộc đổi thế hệ trong đó cả Brussels lẫn Bắc Kinh đều có thể được lợi. Chắc chắn là không một ai ở EU thực sự tin rằng sự can thiệp của EU với các nhà hoạch định chính sách Trung Quốc có bất kỳ ảnh hưởng nào đến các chính sách đổi ngoại và an ninh khu vực và toàn cầu của Trung Quốc. Trên thực tế, mỗi khi các nhà hoạch định chính sách Brussels lên tiếng và/hoặc công bố sự trích đổi với chính sách đổi ngoại và an ninh của Trung Quốc - có thể là những chính sách đổi với Đài Loan hoặc với những tuyên bố chỉ quyền lãnh thổ và bành trướng ở Biển Đông và biển Hoa Đông - Bắc Kinh đều bác bỏ những quan điểm như vậy, coi đó là “sự can thiệp không mong muốn vào công việc nội bộ của Trung Quốc”.

Kém hợp dân hơn

Một phần trách nhiệm cho việc Trung Quốc có khả năng chia rẽ EU cũng có thể quy cho các học giả và nhà phân tích châu Âu, những người đã đưa các nhà hoạch định chính sách và quan chức Trung Quốc thuyết phục họ nhận lợi nhưng lợi nói có vẻ hay hơn về các giá trị chung và sự hiểu biết lẫn nhau trong các hội nghị và hội nghị chuyên đề do các thế lực Trung Quốc tổ chức kể từ sau tuyên bố quan hệ đổi tác chiến lén lút EU-Trung Quốc năm 2003. Rất nhiều học giả châu Âu không sẵn sàng hy sinh việc được đổi xếp hạng khách VIP ở Trung Quốc - được xếp tại các khách sạn 5 sao và được người ghé thăm thông gia trên máy bay - để thể hiện sự liên chính học thuật, sự đồng lập, và lòng can đảm. Do đó, họ đã chọn cách tuyên truyền cho Trung Quốc thay vì đưa ra những phân tích khách quan. Tuy nhiên, may mắn là hiện tại sự đồng các học giả và nhà phân tích châu Âu bán rẽ linh hơn và sự liên chính của mình đã suy giảm. Điều chắc chắn là một số học giả và nhà phân tích phương Tây tiếp tục viết bài cho các tờ báo tuyên truyền của Trung Quốc như Nhân dân Nhật báo hoặc thậm chí tờ hơn là Thời báo Hoàn Cầu, nhưng chỉ còn rất ít các học giả châu Âu lập lợi gì để đi và chứng trình tuyên truyền của Trung Quốc về sự hiểu biết lẫn nhau và các giá trị chung của EU và Trung Quốc. Chắc chắn là những người châu Âu đó, những người hiện đã tiến một bước xa hơn và trích Bắc Kinh cùng các chính sách đổi nội cũng như đổi ngoại của nước này, cuối cùng cũng nằm trong danh sách đen của Bắc Kinh và không còn thông xuyên được nữa đến Trung Quốc, chỉ đồng nói đến các chuyến bay thông gia.

Hiệp định đầu tư song phương khó nếm bít

EU là đối tác thương mại lớn nhất của Trung Quốc, trong khi Trung Quốc là đối tác lớn thứ hai của EU. Thương mại song phương giữa hai bên lên tới 1,5 tỷ euro/ngày. EU đã xuất khẩu hàng hóa trị giá 198 tỷ euro sang Trung Quốc trong năm 2017 và nhập khẩu hàng hóa trị giá 375 tỷ euro từ Trung Quốc. Năm 2017, EU có thương mại thặng dư trong lĩnh vực dịch vụ, với xuất khẩu trị giá 45 tỷ euro so với nhập khẩu trị giá 28 tỷ euro. Khoảng 6 năm trước, EU và Trung Quốc đã quyết định mở rộng thương mại song phương và quyết định thông qua hiệp định đầu tư song phương. Tuy nhiên, các cuộc đàm phán hiệp định đầu tư song phương giữa EU và Trung Quốc đã kéo dài 6 năm mà chưa thấy kết quả. Báo Kinh tuyên bố hồi rớt tin tưởng vào việc thỏa thuận đầu tư song phương sẽ sớm được thông qua, nhưng thực tế lại rất khác. Brussels vẫn còn nhiều vấn đề cần giải quyết trước khi ký một thỏa thuận như vậy, và những vấn đề này cần được giải quyết trong toàn bộ tiến trình đàm phán: từ cấp của Trung Quốc cho lĩnh vực công nghiệp, quy định tiếp cận thị trường và quy định sở hữu trí tuệ. Những vấn đề này sẽ không bị bỏ qua cho đến khi Báo Kinh thay đổi cần được các khía cạnh quan trọng trong chính sách công nghiệp và đầu tư - đi đầu mà họ sẽ không làm được. Trên thực tế, dựa trên cách thức các nhà hoạch định chính sách và quan chức Trung Quốc phân tích trước các yêu cầu của EU về việc hủy bỏ thông lệ chuyển giao công nghệ ép buộc, đi đầu mà các nhà đầu tư và công ty châu Âu ở Trung Quốc phải chấp nhận trong nhiều lĩnh vực, và yêu cầu thực thi quy định sở hữu trí tuệ cũng như các quy định bảo vệ các công ty châu Âu trước sự đánh cắp quy định sở hữu trí tuệ, ngược lại ta kết luận rằng việc thông qua đầu tư song phương nói trên chỉ ít là sẽ không sớm diễn ra. Các quan chức và các nhà hoạch định chính sách Trung Quốc rất ưu tiên tiếp xúc với những công ty châu Âu đầu tư vào Trung Quốc tiếp xúc gặp gỡ trong việc tiếp cận thị trường và bước phải chuyển giao công nghệ.

Trong bối cảnh diễn ra các thông lệ kinh doanh không công bằng của Trung Quốc, tháng 3/2019, quốc gia đối tác thương mại châu Âu lớn nhất của Trung Quốc, đã tuyên bố khởi động một chiến lược công nghiệp mới nhằm ứng dụng cái gọi là “doanh nghiệp bảo vệ lợi ích quốc gia”, một thuật ngữ thương mại được dùng để chỉ các hoạt động đầu tư và kinh doanh của Pháp ưu tiên Pháp hơn các công ty nước ngoài. Berlin sẽ cấp thêm hỗ trợ đặc biệt cho các công ty quốc gia xuất pin cho xe điện, hóa chất và in 3D. Máy móc kỹ thuật, thiết bị y tế, hàng không vũ trụ và quốc phòng cũng sẽ là một phần trong sự chuyển hướng không lành mạnh của các ngành công nghiệp bảo vệ. Hành động này có thể là sự trùng hợp, nhưng chiến lược đã được công bố vài tháng sau khi hiệp hội kinh doanh lớn nhất của quốc gia, Bundesverband der Deutschen Industrie (BDI), công bố một báo cáo trong đó rõ ràng thúc giục các thị trường châu Âu chuyển hướng lợi ích hàng xuất khẩu vẫn được từ cấp rớt nhu cầu, năng lực sản

xuất đời trong lĩnh vực công nghiệp và các khoản cứu trợ công ty được nhà nước tài trợ của Trung Quốc.

Kết luận

Không có gì sai khi cố gắng can thiệp vào Trung Quốc về chính trị và kinh tế. Tuy nhiên, khi giao dịch với một nước không muốn tham gia, tốt hơn hết là thay đổi điều này và thay đổi cách tiếp cận. Duy trì các cuộc đàm phán với nhân quyền giữa EU và Trung Quốc là vô nghĩa khi chúng không mang lại bất kỳ kết quả nào, tại sao Trung Quốc thậm chí không tán thành với EU về định nghĩa chung của thuật ngữ nhân quyền. Quả thực, trong nhiều năm, EU đã không thành công trong việc thuyết phục Trung Quốc tán thành thuật ngữ nhân quyền theo định nghĩa của Liên Hợp Quốc. Thay vào đó, Bắc Kinh đưa thêm công thức “mang đức số Trung Quốc” vào thuật ngữ nhân quyền, mà họ tuyên bố định nghĩa nhân danh 1,4 tỷ người Trung Quốc. Kết quả là nhân quyền mang đức số Trung Quốc là các quyền như quyền sở hữu tài sản riêng và quyền thay thế nghề đói bằng sự thịnh vượng và kinh tế. Tất nhiên, Bắc Kinh thường bác bỏ những mối lo ngại được đề cập ở trên rằng Trung Quốc đang tìm cách chia rẽ các thành viên EU và các nước thành viên của nó là không phù hợp với thực trạng các mối quan hệ song phương và/hoặc đa phương với châu Âu.

Sau đó, một lần nữa, nếu người ta tin vào việc áp dụng chính trị thực dụng làm cơ sở cho chính sách đối ngoại và an ninh - thì việc lợi dụng sự mất đoàn kết và không có kết quả của EU để yêu cầu những sự nhượng bộ và sự đổi mới thiên vị cá nhân các nước thành viên EU là trò chơi công bằng. Có tin là có quyền và Trung Quốc có rất nhiều tin.

Axel Berkofsky giám đốc viên cao cấp tại *học Pavia*, nghiên cứu viên cao cấp tại Viện nghiên cứu chính trị quốc tế, Ý. Bài viết được đăng tải trên [Institute for Security & Development Policy](#).

Hàng Quyền (gt)